

Devir ya da lisans işlemleriyle hakkını bir başkasına geçiren eser sahibi, bu hakları üçüncü bir kişiye devrederse, üçüncü kişinin iyi niyeti korunmaz. Zira bu durumda aynı mali hakkı ya da lisansı devreden kişinin böyle bir yetkisi bulunmadığı için, burada da yetkisiz kişiden devir alma (FSEK m. 54) söz konusudur:

“Davacı vekili, müvekkili şirketin davalılardan Osman Çakırtaş ile yaptıkları sözleşme ile yazarı olduğu ‘Liseler İçin Osmanlı Tarihi 1’ adlı eserin 1993-1994 öğretim yılından başlamak üzere 5 yıl süre ile mali haklarını ve ruhsatını satın aldığını, buna rağmen davalı yazar Osman Çakırtaş’ın kitabın basım ve yayınının yapılması için kitabı müvekkiline teslim etmediğini ve diğer davalı şirket ile ayrı bir sözleşme imzaladığını bunun üzerine davalılara gönderilen ihtarnameye davalı yazar tarafından gönderilen cevabi ihtarnameye sözleşmenin feshedildiğinin bildirildiğini ileri sürerek kazanç kaybı (1.000.000.000.-) lira’nın reeskont faiziyle birlikte tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalılar vekili davaya cevabında, taraflar arasındaki sözleşmenin 5. maddesinin davacı tarafından ihlali nedeniyle davalı yazar tarafından sözleşmenin feshi yoluna gidildiğini öte yandan müvekkili şirkete bu hususta herhangi bir ihtarname keşide edilmediği gibi taraflarından da cevap verilmediğini, istenilen tazminatın fahiş olduğunu davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece, iddia, savunma, dosyadaki kanıtlar ve bilirkişi raporuna nazaran, taraflar arasındaki 29.05.1993 tarihli eser sözleşmesinin 4. maddesinde bahsedilen ruhsatın **5846 Sayılı Kanununun 56. maddesine göre tam ruhsat niteliğinde olduğu ve bu nedenle eser sahibinin çoğaltma ve yayma haklarını bu sözleşme yürürlükte olduğu müddetçe bir başka kişi veya kuruluşa devredemeyeceği, 5846 sayılı Yasanın 58. maddesi uyarınca cayma koşullarının oluşmadığı ve sözleşmenin devam ettiği, davalı eser sahibinin diğer davalıya yaptığı devrin anılan yasanın 54. maddesi uyarınca geçersiz olduğu ve diğer davalı şirketin iyi niyetinin korunamayacağı**, olay nedeniyle davacı tarafın 890.000.000.-lira tazminat talebinde haklı olduğu gerekçeleriyle bu miktar tazminatın reeskont faiziyle birlikte davalılardan tahsiline, fazlaya ilişkin istemin reddine karar verilmiştir.

Karar, davalılar vekilince temyiz edilmiştir.

1- Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre davalılar vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan sair temyiz itirazlarının reddi gerekmektedir.

2- Ancak, hükme dayanak alınan 29.06.1997 günlü bilirkişi raporunda davaya konu eserin 102.000 adet basımının yapıldığından hareketle tazminat hesabı yapılmışsa da, davalılar vekilince toplam basımın 57.000 adet olduğu bildirilmiş ve mahkemece yazılan müzekkere cevaplarına göre, belirlenebilen iki matbaada toplam 45.000 adet basım yapıldığı tespit edilmiştir, davalı şirkete gönderilen müzekkereye verilen yanıtta toplam basım adedinin bildirildiği anlaşıldığından, tazminat hesabının davalının kabulünde olan 57.000 adet kitap üzerinden yeniden hesaplanması gerekli olduğundan, 102.000 adet kitap üzerinden tazminat hesabına dayanılarak hüküm tesis edilmesi doğru görülmemiştir. Bu durumda mahkemece yapılacak iş, bilirkişi heyetinden açıklanan miktara ilişkin ek rapor alınarak belirlenecek miktarda tazminata hükmetmekten ibaretken, yanlış hesaba dayalı bilirkişi raporuna dayanarak hüküm tesisi doğru görülmemiş ve kararın bu nedenle bozulması gerekmiştir”.

(11. HD, 01.02.1999, E. 1998/8794, K. 1999/311- BATİDER, C. XX, S. 1/1999, s. 108-109)